

Vlaams
Parlement

vergadering **C103**
zittingsjaar 2015-2016

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Economie, Werk, Sociale Economie,
Innovatie en Wetenschapsbeleid

van 28 januari 2016

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Jan Hofkens aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over internationale arbeidsmobiliteit – 891 (2015-2016)	3
VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de toekomst van vzw Atelier Groot Eiland in Brussel – 915 (2015-2016)	6

**VRAAG OM UITLEG van Jan Hofkens aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over internationale arbeidsmobiliteit
– 891 (2015-2016)**

Voorzitter: de heer Willem-Frederik Schiltz

De voorzitter: Collega's, de parlementsvoorzitter heeft ons sterk aanbevolen om bij de start van de commissievergaderingen een gedicht naar voren te brengen. Ik nodig de minister uit om de start van de Gedichtenweek in te zetten.

Minister Philippe Muyters: Het is een gedicht dat een link heeft met een van mijn bevoegdheden, maar niet in deze commissie. Het is een gedicht van Philip Hoorne.

*Lang gras is mooier dan kort
Het ruist om schoenen
Vraagt moeite om te doorploegen
Wild wiegend wordt het in al zijn groenheid haast volmaakt
Behalve om te voetballen
Zeker is dat niet
Want het blijft een spel
Met doelen die hoog boven de grasmatten uittorenen
Het maakt niets uit hoe de bal rolt en of je hem ziet
Wel of niet scoren wordt bepaald
Door de lengte van de grasspriet*

De voorzitter: Bedankt, minister, voor deze filosofische en esthetische beschouwingen.

Dan geef ik nu het woord aan de heer Hofkens voor zijn vraag om uitleg.

Jan Hofkens (N-VA): Minister, mijn vraag gaat over de internationale arbeidsmobiliteit, omdat er recent wat berichten waren in de pers omtrent de initiatieven van de coördinator internationale arbeidsmobiliteit van de VDAB rond een aantal knelpunten die op onze arbeidsmarkt aanwezig zijn, met name vacatures voor ingenieurs. Het gaat om een aantal initiatieven met betrekking tot buitenlandse tewerkstelling.

In eerste instantie gaat de VDAB actief op zoek in Vlaanderen, maar als men daar onvoldoende juiste profielen vindt, worden de arbeidsmarktreserves in Brussel en Wallonië aangewend. De volgende stap is dan logischerwijs het aantrekken van buitenlandse ingenieurs om die vacatures in te vullen. De VDAB reist daarvoor samen met enkele werkgevers af naar buitenlandse beurzen, gericht op ingenieurs die elders willen gaan werken omdat er sprake is van een overaanbod aan werkkrachten in hun eigen land. Dat is onder meer het geval in Portugal, Spanje en Griekenland. Dankzij die beurzen werden tot nu al maar liefst 350 vacatures voor ingenieurs ingevuld, wat natuurlijk een positieve zaak is voor onze arbeidsmarkt, onze economie en onze welvaart.

Verder organiseert de VDAB ook enkele keren per jaar een 'Work in Flanders'-dag in samenwerking met verschillende partners in het buitenland. Daar worden de kandidaten reeds op voorhand gescreend voor mogelijke toekomstige werkgevers.

Zoals we konden lezen in uw beleidsbrief, minister, plant u een hertekening van het economisch migratiebeleid. Met de zesde staatshervorming hebt u daarvoor een aantal instrumenten ter beschikking gekregen. Ook werd eind november vorig jaar op de federale ministerraad een nota goedgekeurd op voorstel van minister van Werk Kris Peeters en staatssecretaris voor Asiel en Migratie Theo

Francken over de omzetting van de Singlepermitrichtlijn, die een gecombineerde procedure zou moeten invoeren die zowel een verblijfsvergunning als toegang tot de arbeidsmarkt gecombineerd regelt.

U gaf bij de bespreking van de beleidsbrief al aan daar ook in de komende periode een prioriteit van te willen maken, wat hopelijk tot een vereenvoudiging en een nog efficiëntere werking van de buitenlandse migratie zou kunnen leiden, voor wat dit betreft.

Minister, kunt u aangeven of de VDAB de vermelde initiatieven met betrekking tot ingenieurs ook plant uit te breiden naar andere knelpuntberoepen? Zal de VDAB nog vergelijkbare initiatieven van buitenlandse beurzen of infodagen organiseren, eventueel met uitbreiding naar andere beroepen? Wat is de stand van zaken met betrekking tot de Singlepermitrichtlijn? Hoever staan we daarmee? Daar zitten nog een aantal mensen op te wachten, omdat men hoopt dat dat een lichte verbetering op het vlak van administratie teweeg zou kunnen brengen.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Hofkens, u hebt de manier van werken correct toegelicht. Verder kan ik zeggen dat die evenementen meestal georganiseerd worden door het EURES-samenwerkingsverband (European Employment Services), dus binnen de Europese ruimte voor vrij verkeer van werknemers. Er zijn er nog gepland. In mei 2016 gaan we deelnemen aan een jobbeurs in Madrid. Dat is er een voor ingenieurs, informatici en verplegend personeel. In het najaar is er ook een beurs gepland in Portugal en ook nog een in Italië. We gaan dus in elk geval verder met die manier van werken. Als we zien dat er in het buitenland mogelijkheden zijn voor knelpuntberoepen, zoals in de gezondheidssector, in de informaticasector of bij de ingenieurs, blijven we die manier van werken hanteren.

De Singlepermitrichtlijn is er ook zo eentje die administratief niet vereenvoudigd is. De Singlepermitrichtlijn zegt immers dat je een gecombineerde titel moet hebben van verblijfs- en arbeidsvergunning, maar de Belgische bevoegdheidsverdeling maakt dat niet eenvoudig.

Het eerste schema van omzetting werd goedgekeurd op de Interministeriële Conferentie van 22 april 2014. Het is pas het Overlegcomité van 25 november 2015 dat een definitief akkoord heeft gegeven over de precieze bevoegdheidsverdeling van de verschillende categorieën van buitenlandse werknemers en over een schema van omzetting. In dat schema zullen de gewesten het loket zijn waar de aanvraag voor de single permit dient te gebeuren. De verblijfsvergunning is nog altijd een federale bevoegdheid en de arbeidsvergunning is een regionale bevoegdheid geworden. Elk bevoegdheidsniveau moet nu de bepalingen van de richtlijn omzetten voor de respectieve bevoegdheden. Voor ons betekent dit dat we een procedure-besluit moeten laten goedkeuren. Het ontwerp van besluit zal ik in de loop van februari ter principiële goedkeuring voorleggen aan de Vlaamse Regering. Dat kan daarna de weg verder volgen naar de Raad van State en dergelijke meer.

De voorzitter: De heer Hofkens heeft het woord.

Jan Hofkens (N-VA): Minister, er zijn al drie beurzen gepland. Mevrouw Thyssen was gisteren in de plenaire zitting. De arbeidsmobiliteit op Europees vlak is zeker een positief verhaal. Er zijn landen met een overschot aan geschoolde arbeidskrachten die absoluut competenties hebben en er zijn landen waar er een aantal tekorten zijn, zoals België en Vlaanderen. U neemt het initiatief om fysiek ter plaatse te gaan en promotiecampagnes te voeren. Dat is heel positief. Kunt u cijfers geven over de beroepen? Als dat niet gaat, dien ik daarover een schriftelijke vraag in.

De single permit is een heel moeilijk verhaal, ook inzake de bevoegdheden. Ik krijg uit de praktijk signalen dat het werken via de twee diensten soms moeilijk is. Het zijn twee werelden die blijkbaar niet altijd even efficiënt met elkaar communiceren. De termijn bij de Vlaamse Dienst Migratie voor het afleveren van een werkvergunning is positief, maar er treden soms vertragingen op als gevolg van de interactie. De single permit zal er morgen nog niet zijn, vermoed ik. Het is positief dat u dat initiatief neemt, maar misschien kunt u een signaal aan Buitenlandse Zaken geven. Ik kan u een schrijnend verhaal vertellen over de drie ambassades in Amerika waar men terecht kan. Allemaal hanteren ze verschillende praktijken. Bij de ene moet je persoonlijk langsgaan, bij de andere kan je iemand laten komen. Er is weinig coördinatie en ze hebben weinig voeling met de materie. Het zou evident zijn als dit allemaal in Vlaamse handen kwam. In afwachting zou het niet slecht zijn om na te gaan of bepaalde disfuncties in de praktische werking heel eenvoudig kunnen worden opgelost door Buitenlandse Zaken wat meer te alerteren.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

Robrecht Bothuyne (CD&V): Voorzitter, minister, internationale arbeidsmobiliteit is iets wat ons al lang bezighoudt. We hebben inderdaad nieuwe bevoegdheden gekregen. In het voorjaar 2015 hebben we hier nog een debat gehad naar aanleiding van een vraag die ik had gesteld over de arbeidskaarten B. Toen hebt u gezegd dat we zouden gaan naar een dynamische knelpuntenberoepenlijst. Die was toen volop in voorbereiding. Nu baseert men zich nog altijd op de lijsten van 2006. Uiteraard zijn er nu andere knelpuntberoepen actueel dan in 2006. Het zou heel nuttig zijn dat de dynamische knelpuntenberoepenlijst er effectief zou zijn om te kunnen inspelen op de noden van de arbeidsmarkt. Hoe ver staat het daarmee?

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Ann Brusseel (Open Vld): Ik ben een beetje in de war gebracht door de repliek van de heer Hofkens, maar misschien kan de minister duidelijkheid scheppen. Hebben we nu ineens x aantal ambassades in de VS of hebben we posten, zijnde een ambassade in Washington en onder meer een consulaat-generaal in LA? Het is belangrijk om de zaken correct te benoemen. Als we het zelf al niet goed begrijpen, dan zullen de mensen die onze diensten nodig hebben dat ook niet goed begrijpen.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik weet niet of het ambassades of posten zijn, maar ik wil wel op het inhoudelijk aspect ingaan. Als ambassades en posten op dezelfde manier werken, dan is dat voor bedrijven gemakkelijker. Mijnheer Hofkens, dat is volledig een federale bevoegdheid, maar ik zal het met mijn collega in een volgend gesprek zeker opnemen.

Ik weet niet wat de stand van zaken is van de dynamische knelpuntenberoepenlijst. Ik zal dit op een volgende beleidsraad op de agenda plaatsen. Het is een tijd geleden dat ik het heb opgevolgd.

Het is gepland dat we de single permit op 1 juli 2016 in gang zullen zetten. Dat zal een procedurele vereenvoudiging meebrengen.

De voorzitter: De heer Hofkens heeft het woord.

Jan Hofkens (N-VA): Mevrouw Brusseel, er is een ambassade in Washington, een consulaat-generaal in Atlanta, Los Angeles en New York, een permanente vertegenwoordiger in New York, en een ereconsulaat in Baltimore, Boston en Chicago.

Ann Brusseel (Open Vld): Het is een lange lijst, maar het zijn totaal verschillende zaken. U kunt niet verwachten dat die exact dezelfde dienstverlening geven.

Jan Hofkens (N-VA): Ik wil hier toch even de puntjes op de i zetten. Waar komt het op neer? Wanneer je een beroepskaart aanvraagt, dus niet een arbeidskaart maar een beroepskaart, zijn er drie consulaten of ambassades waar je kunt gaan: LA, New York en Atlanta. Ik kan u zeggen, en ik zal u straks of op een ander moment aantonen, dat die alle drie verschillende praktische benaderingen hanteren. Dat is mijn punt. Het zou wel leuk zijn indien daar duidelijkheid over zou bestaan. Dat is natuurlijk een federale bevoegdheid, maar het heeft uiteindelijk wel een impact op de aantrekking die wij kunnen uitoefenen op buitenlandse expats.

Minister, uw antwoord is perfect: u gaat daar rekening mee houden, samen met uw collega Reynders van Buitenlandse Zaken, neem ik aan.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de toekomst van vzw Atelier Groot Eiland in Brussel – 915 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Willem-Frederik Schiltz

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Voorzitter, dank u voor uw clementie en begrip. Mijn excuses voor mijn laattijdigheid. Ik had gehoopt dat ik nog net op tijd zou zijn, maar door een aantal ziektes is dit niet meer gelukt.

Ik ga toch nog misbruik maken van de enige vraag die ik vandaag stel om ook een kort gedicht voor te dragen. Excuses.

Het gedicht van Jevgeni Boenimovitsj staat neergeschreven in klinkers op de kade aan het kanaal in Molenbeek, aan het gebouw waar het Groot Eiland zich bevindt.

Molenbeek. Een palimpsest

*tijd van brood en tijd van ontbering
van verzen en bommen van oorlog en vrede
tijd van romige dorpsgezichten
tijd van ruige fabrieksterreinen
van bruisende centrumwijken
van babylonische spraakverwarringen*

*op het plaveisel van nog natte kasseien
komen sporen van schoenen tevoorschijn
joden die aan de pogroms zijn ontkomen
italianen jagers op geluk
streng marokkaanse vrouwen*

*oude platanen in de ban van een stenen poortje
zijn ziek herinneren zich altijd nog levend*

*in verlaten fabrieken dure appartementen
of clochards
of een school voor moderne dans*

*tijdperken en winden in namen van straten
een melkbus op de stoep door de tijd omgegooid*

*windroos die draait van noordoost naar zuidwest
tijdroos in molenbeek een palimpsest*

*de zon is zonder visum achter de horizon geglipt
de regen trekt door de stad zonder papieren
het gras is opgeschoten zonder vergunning
de lucht door longen ontvreemd draagt geen certificaat*

het leven is illegaal

*een halte onderweg was molenbeek
een uitstap die voor eeuwig bleek
hier zijn je huis je verdriet je vertier
maar waarom komen anderen hier?*

Voorzitter, minister, collega's, de vzw Atelier Groot Eiland verricht al tientallen jaren belangrijk werk in Brussel. Het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest kampt met hoge werkloosheidscijfers, vooral bij de jeugd. Veel mensen vinden in onze hoofdstad door de mismatch tussen hun profiel als werkzoekende en de beschikbare vacatures maar moeilijk een job. Er is natuurlijk ook de competitiviteit op de arbeidsmarkt, waardoor de sociale economie in Brussel uiterst belangrijk is. Vzw Atelier Groot Eiland tracht hier een deel van het antwoord op te bieden door sociale tewerkstelling, opleiding en werkervaring aan te bieden aan laag-gechoolden, langdurige werklozen, leefloners, asielzoekers en mensen met een mutualiteits- of invaliditeitsuitkering. Daarmee bevindt zij zich op het snijpunt van gewest- (Werk) en gemeenschapsbevoegdheid (Welzijn). Dat is in Brussel altijd een bijzonder aandachtspunt.

Vzw Atelier Groot Eiland biedt vier ateliers aan: het maatschappelijk restaurant Heksenketel, Klimop, ArtiZan en het verzendatelier Etiket. De vzw kan voor haar werking jaarlijks rekenen op 500.000 tot 600.000 euro subsidies van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) en de Vlaamse overheid. De personeelssubsidies van de Vlaamse overheid, goed voor 150.000 euro per jaar, zijn intussen stopgezet. Dit zou het einde betekenen van het verzendatelier Etiket en de uitbetaling van de lonen van vier personeelsleden. Dat is een jammerlijke zaak, want de vzw is voor veel mensen de eerste en enige stap naar een job op de reguliere markt. In het bijzonder in de Kanaalzone, waar vzw Atelier Groot Eiland actief is, mag haar maatschappelijke rol niet onderschat worden.

Mevrouw Van den Brandt heeft hierover op 6 januari 2016 al een vraag gesteld aan minister Gatz, bevoegd voor Brussel. Hij zei dat hij hierover in overleg zou treden met uw Brusselse collega van Werk Didier Gosuin.

Minister, erkent u het belang van de werking van deze vzw? Wat zijn de mogelijkheden om binnen de Vlaamse overheid de vier ex-DAC-statuten over te nemen om de werking van vzw Atelier Groot Eiland te bestendigen? Hebt u al overlegd met minister Gosuin? Zo ja, wat heeft dit opgeleverd? Zo neen, waarom niet? Zijn er mogelijkheden om de sluiting van verzendatelier Etiket te vermijden? Wat gebeurt er met de personeelsleden die door de aangekondigde stopzetting van de Vlaamse subsidies in vooropzeg werden geplaatst? Hebt u contacten gehad met de VGC om, zoals bij de voorgaande beslissingen met

betrekking tot de uitdoving van DAC-statuten in 2012, de personeelssubsidies bij de VGC-dotatie te voegen en de hieraan gekoppelde arbeidsplaatsen over te dragen aan de VGC?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Uiteraard erken ik de meerwaarde van de werking. U zult niets anders verwacht hebben. Met betrekking tot de sociale tewerkstelling, de opleiding en de werkervaring laten zij met de vier ateliers kansarmen en personen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt zinvolle activiteiten verrichten of geven zij zin aan de sociaal-professionele inschakeling van personen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt. Dat zijn allemaal goede elementen.

Dat wil niet zeggen dat daarom de DAC'ers bewaard kunnen blijven. Het feit dat zij zinvol werk doen, heeft niets te maken met de keuzes die moeten worden gemaakt.

Ik schets even een beeld van de financieringsbronnen. In 2014 was 63 procent van de inkomsten afkomstig van subsidies, 36 procent van eigen opbrengsten en 1 procent van giften. Er is een subsidie van de VGC via een stedenfonds-overeenkomst. Daarnaast ondersteunde de Vlaamse Gemeenschap, vanuit het beleidsdomein Werk, de ex-DAC'ers met ongeveer 148.000 euro.

Voorts is er voorzien in een omkaderingspremie, voor een bedrag van 11.900 euro. Er is ook de opleidingsovereenkomst, en die is goed voor 158.815 euro, komende van de VDAB Brussel.

Uw vragen betreffen het ex-DAC-project. Tijdens de vorige legislatuur werd beslist om het DAC-project van de vzw Atelier Groot Eiland – goed voor drie voltijdsequivalente werknemers – te regulariseren. Dat gebeurde op 1 juli 2012. Deze regularisatie impliceerde een omzetting van DAC-arbeidsplaatsen in reguliere arbeidsovereenkomsten, met het engagement dat de organisatie hiervoor minimaal drie jaar subsidies bleef ontvangen. In 2012 wist men dus dat men tot eind juni 2015 subsidies zou ontvangen. De vzw werd hiervan op 5 april 2012 op de hoogte gebracht. Midden 2015 werd beslist om deze ad-hocsubsidie te verlengen tot eind 2015.

Een structurele subsidiëring vanuit het beleidsdomein Werk naar deze vzw voor de taken die door ex-DAC'ers worden waargenomen, is evenwel niet mogelijk. De ex-DAC'ers verzorgen de omkadering van Etiket en Heksenketel en de algemene communicatie van de vzw. Deze taken en activiteiten vallen niet onder de Vlaamse gemeenschapsbevoegdheid Werk. Dit dossier werd besproken met minister Homans, want zij is bevoegd voor sociale economie. Aangezien het gaat om de begeleiding van mensen met een psychosociale problematiek in Brussel, kan de organisatie geen financiering krijgen in het kader van het Maatwerk-decreet ten behoeve van de Vlaamse sociale economie. De bevoegdheid inzake sociale werkplaatsen is een gewestmaterie, en valt voor een organisatie in Brussel onder de bevoegdheid van mijn Brusselse collega bevoegd is voor tewerkstelling, minister Gosuin.

Er werd over dit dossier met hem meermaals overlegd. Uit dat overleg blijkt dat de vzw Atelier Groot Eiland op dit moment voor twee activiteiten – schrijnwerkerij en sociale huisvesting – reeds is erkend als sociale-economieactiviteit. Hiervoor ontvangt de vzw van hem jaarlijks 146.265 euro. Het kabinet van minister Gosuin is bereid om na te gaan of de uitbreiding van de erkende activiteiten in het kader van de sociale economie mogelijk is. Dat is een positief element. Hiervoor dient een nieuw dossier opgemaakt te worden. De timing lijkt te krap om dit op heel korte termijn rond te krijgen, maar de opstart van de erkenning van nieuwe activiteiten zou mogelijk zijn vanaf begin 2017. Uiteindelijk zal minister Gosuin

beslissen, op basis van een ingediend dossier. Voorwaarde is wel dat de doelgroep-werknemers via een arbeidsovereenkomst in dienst zijn van de vzw.

Er zijn op dit moment nog geen Vlaamse subsidies stopgezet. De ad-hocsubsidie die tijdelijk werd toegekend in het kader van de regularisatie van het DAC-project heroriënteren we vanaf begin 2017 naar het nieuwe instrument van tijdelijke werkervaring. Ik loop hier dus even vooruit op het antwoord op de vraag van mevrouw Kherbache. De vzw Atelier Groot Eiland kan vanaf dan in dit nieuwe kader werkplekken ter beschikking stellen. We stellen voor om de subsidie van 148.000 euro nog een keer te verlengen, tot eind 2016. Naast deze subsidie zal de vzw via het lopende opleidingscontract met de VDAB nog een beroep kunnen doen op de additionele financiering waarover ik het al had. Op die manier geven we die mensen de kans om bij minister Gosuin een dossier in te dienen teneinde erkend te worden als actor in de sociale economie, zodat ze door de goede overheidsinstantie zouden worden gesubsidieerd.

Er zijn geen contacten geweest met de Vlaamse Gemeenschapscommissie omdat de ex-DAC-plaatsen betrekking hebben op sociale-economieactiviteiten, en die zijn een gewestbevoegdheid. De VGC is daar niet voor bevoegd. Tot zover gaat mijn reactie. In 2012 wist men al hoe de kaarten lagen tot medio 2015. Medio 2015 heb ik een verlenging met zes maand toegestaan. Ik verleng nogmaals een keer, met een jaar, zodat men een dossier kan indienen bij minister Gosuin. Vanaf 1 januari 2017 kan men ook nog plaatsen in het kader van de tijdelijke werkervaringsprojecten aanvragen. Ik denk dat ik op die manier een zeer waardevol project de kans biedt zijn toekomst te vrijwaren.

Joris Poschet (CD&V): Ik dank u voor uw antwoord, minister. Het is zoals steeds helder. Ik dank u ook voor uw voluntarisme. De vzw heeft in 2012 wellicht zelf een kans gemist om te zorgen voor de regularisatie, via de VGC en een overname van de middelen. Dat is evenwel geen reden om de werking stop te zetten. Ik ben blij dat u dat niet doet en de ruimte creëert om na te gaan hoe de werking tot eind 2016 kan worden gevrijwaard. Wat wel een bekommernis blijft, is het gekruiste beleid waarbij gewest- en gemeenschapsbevoegdheden werk en welzijn samenkomen. In Vlaanderen is dat niet problematisch, maar in Brussel stelt zich dan de vraag wie de taak op zich neemt: de gewestminister van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest of de Vlaamse gemeenschapsminister? Of doen die twee dat samen, als partners? In de taskforce voor Brussel is daarover al gesproken, en de weerslag ervan staat op de bladzijden 189 en 191, waar men bijzondere aandacht vraagt voor de sociale economie die noch tot de gemeenschapsmateries, noch tot de gewestmateries behoort maar toch een instrumentele bevoegdheid is.

Ik denk dat we met goede wil en voluntarisme veel kunnen bereiken. Ik hoop – en ik zal er achter de schermen zelf aan proberen te duwen – dat hiervoor een oplossing wordt gevonden. Ik denk dat iedereen overtuigd is van de meerwaarde van dit project.

Ik dank u.

– Robrecht Bothuyne treedt als voorzitter op.

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Ann Brusseel (Open Vld): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik was ook bezorgd over vzw Atelier Groot Eiland. Ik ben daar meerdere malen op bezoek geweest. Ik was onder de indruk van hun goede werking.

Als ik het goed begrijp, zijn er in 2012 heel nauwkeurige afspraken gemaakt over de voorwaarden onder dewelke men verder subsidies kon krijgen. Ik zie u ja knikken, dus ik neem aan van wel. Wat mij betreft, was er nog wat onduidelijkheid

over het kader waarin het tot stand was gekomen. Was er een concreet samenwerkingsakkoord of hoe is dat in zijn werk gegaan?

Is de garantie er dat de brug wordt gemaakt tot ze bij federaal minister Gosuin in aanmerking kunnen komen voor middelen om hun werking voort te zetten?

Ik onderschrijf de bezorgdheden van de heer Poschet. Ik denk dat u grosso modo kunt bevestigen dat ze hun werking kunnen voortzetten, maar ik krijg nog graag even uw bevestiging.

De voorzitter: Mevrouw Kherbache heeft het woord.

Yasmine Kherbache (sp.a): Minister, de case die men hier aanhaalt, vzw Atelier Groot Eiland, is de perfecte illustratie van een bekommernis die ik daarnet heel beknopt heb meegegeven. Als men binnen het arbeidsmarktbeleid in het kader van een hervorming de kraan dichtdraait voor een vorm van sociale tewerkstelling, namelijk werkervaringsplan-plus (WEP-plus) en gesubsidieerde contractueel (gesco's), is het wel belangrijk dat men die tewerkstelling op een andere manier kan organiseren.

In het antwoord dat u nu geeft op deze case, schuift u het door naar de sociale economie. U zegt dat ze daar een dossier kunnen indienen en dat de sociale tewerkstelling op die manier verder kan worden omkaderd, omdat het eerder thuishoort binnen de sociale economie. Dat is net mijn punt: in het kader van de doelgroepenherhervorming gebeurt dat niet. Er is geen link gemaakt tussen de impact van de hervorming voor de betrokkenen, zowel de betrokken sociale werkplaatsen in de ruime zin van het woord als de betrokken kwetsbare werknemers, en de sociale economie, waar niet in een groeipad is voorzien.

De vraag is hoe je dat zult kunnen opvangen. Binnen het arbeidsmarktbeleid sluit je de kraan. Velen zeggen dat het over maatschappelijk zeer verantwoorde activiteiten gaat, dat die sociale werkplaatsen maatschappelijk zeer verantwoord werk verrichten. Die werknemers kunnen niet zomaar in dienst treden via het normale economische circuit. Er is daar een missing link, zeker in de opvolging. Er is niet voorzien in een warme overdracht. Dat vind ik een typevoorbeeld.

U verwijst naar de sociale economie, maar in dit verhaal is er op geen enkele manier een link gelegd. In heel de toelichting van uw doelgroepenbeleid, zelfs in de overgangsmaatregelen en het garanderen van een zekere continuïteit, wordt dat nergens toegelicht en zeker niet gegarandeerd.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik stel voor dat ik antwoord op vragen over het doelgroepenbeleid als we het hebben over dat ontwerp van decreet, want daar hoort het thuis. Anders is het niet terug te vinden in het verslag over het doelgroepenbeleid. U brengt dat nu naar voren, maar het is fout wat u zegt. Het kan beter daar worden besproken.

Mevrouw Brusseel en mevrouw Kherbache, deze beslissing is mee genomen door sp.a in de vorige legislatuur, dat de DAC'ers zouden worden geregulariseerd en dat er drie jaar overgangstermijn zou zijn. Ik heb daar toen nooit een vraag over gekregen. Dat was beslist.

Nu gaat het over het DAC, straks zullen we de discussie over de gesco's houden. Als u wilt, doe ik dat meteen, maar dan komt het niet in het verslag over het doelgroepenbeleid, maar alleen als antwoord op deze vraag.

De beslissing over het DAC was een algemene beslissing om de DAC'ers allemaal te regulariseren. Ofwel doven ze dan uit, ofwel gaat het geld over en is het

ermee gedaan. Er is beslist dat het geld niet over gaat, maar het dooft uit met een overgangstermijn van drie jaar, wat heel redelijk is. In dat kader is die beslissing genomen. Het derde arbeidscircuit deed niet meer wat er in de basisfilosofie uit het verleden stond. Men ging mensen ervaring geven en dan konden die doorstromen. Maar ze bleven daar zitten, en hier ook. Het heeft niet meer de basis van wat het oorspronkelijk als bedoeling had.

Vandaar dat men probeert er opnieuw een tijdelijke werkervaring van te maken. In het kader van de op 1 januari 2017 startende tijdelijke werkervaringen, kunnen ze zeggen dat ze een aantal plaatsen hebben en dat men mensen mag sturen via de tijdelijke werkervaring, om hun zo meer kans te geven op de arbeidsmarkt.

Is er een garantie? Neen, die is er niet. Uiteindelijk zal er een overgangstermijn van viereneenhalf jaar zijn geweest. Twee van de activiteiten in de sociale economie worden nu al gesubsidieerd vanuit Brussel. Dat zou zelfs een vorm van overlap kunnen zijn. Ze kunnen natuurlijk voor andere activiteiten een project indienen. Het is omdat het niet rap-rap kan worden geregeld, dat ik bereid ben om dit jaar nog uit te doen.

Ik heb dus geen garantie. Ik kan niet voor minister Gosuin beslissen of hij een dossier wel of niet moet subsidiëren. Ik kan wel zeggen dat dit de weg is hoe het verder zal gaan. Dat hebben we afgesproken.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.